

**UCHWAŁA NR XLIII/220/2026
RADY MIEJSKIEJ W DREZDENKU**

z dnia 26 maja 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Dyrektora Szkoły Podstawowej im. Leśników Puszczy
Noteckiej w Niegosławiu**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r., poz. 1691), uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 13 kwietnia 2026 roku na Dyrektora Szkoły Podstawowej im. Leśników Puszczy Noteckiej w Niegosławiu uznaje się za zasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Drezdenku, zobowiązując go do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Sebastian Dukaczewski

UZASADNIENIE

W dniu 13 kwietnia 2026 roku do Rady Miejskiej Drezdenka wpłynęła skarga nauczyciela Szkoły Podstawowej im. Leśników Puszczy Noteckiej w Niegosławiu na postępowanie Dyrektorki Szkoły w związku z incydem z umieszczeniem obraźliwego zdjęcia innej nauczycielki w Internecie.

Z treści skargi wynika, iż jedna z uczennic zrobiła, bez zgody, zdjęcie nauczycielki i umieściła je w Internecie dołączając obraźliwy komentarz. Następnie uczennica z klasy skarżącej, udostępniła je na grupie klasowej bez żadnego komentarza, powodem takiego działania miało być pokazanie grupie, że inni uczniowie pozwalają sobie na takie zachowanie „a my najgorsi”. To udostępnienie zdjęcia stało się powodem kilku spotkań w celu wyjaśnienia sprawy. Spotkania opisane przez skarżącą dotyczyły wyłącznie uczennicy udostępniającej zdjęcie. Następnie skarżąca szczegółowo zrelacjonowała przebieg tych spotkań, dołączyła pisma Dyrektorki Szkoły, które miały być oficjalną reakcją w sprawie naruszenia godności nauczyciela oraz niewłaściwego zachowania skarżącej.

Zdaniem skarżącej jej zachowanie było jak najbardziej właściwe, całkowicie nie zgadza się z uznaniem, iż naruszyła obowiązki pracownicze, że przeprowadzona zostanie z nią rozmowa dyscyplinująca, a całe zachowanie zostanie odnotowane w dokumentacji szkoły. Skarżąca zakwestionowała takie postępowanie, podniosła, że nie wyjaśniono jej, czy może i gdzie się ma odwołać, gdzie będzie przechowywane pismo i jakie będzie miała z tego konsekwencje.

Komisja w celu wyjaśnienia sprawy wysłuchała skarżącą, Dyrektorkę Szkoły i dodatkowo matkę uczennicy udostępniającej zdjęcie, która była obecna podczas spotkań. W trakcie przesłuchania złożono następne pisma w sprawie.

Komisja na wstępie zauważa, iż kwestia zasadności podjętych kroków dyscyplinujących, uznania skarżącej winną naruszenia obowiązków pracowniczych należy do kompetencji sądów pracy.

Treść pierwszego pisma Dyrektorki, z dnia 30 marca 2026 roku, nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż uznała ona skarżącą winną naruszenia „zasad przez wychowawcę”, a w szczególności zasady bezstronności, obowiązku współpracy w ramach rady pedagogicznej oraz obowiązku dbania o autorytet i dobre imię innych pracowników szkoły. Powodem takiej oceny miało być występowanie skarżącej w roli obrońcy ucznia, co zostało uznane za stronnictwo. W odpowiedzi na to pismo skarżąca złożyła obszernie wyjaśnienia na piśmie i zakwestionowała zasadność stanowiska Dyrektorki, która w odpowiedzi podtrzymała swoje stanowisko.

Komisja wskazuje, iż podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczyciela jest uchybienie godności zawodu nauczyciela lub obowiązkowi określanym w art. 6 Karty Nauczyciela, a mianowicie „*Nauczyciel obowiązany jest:*

1) rzetelnie realizować zadania związane z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły: dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą, w tym zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa uczniom w czasie zajęć organizowanych przez szkołę;

2) wspierać każdego ucznia w jego rozwoju;

3) dążyć do pełni własnego rozwoju osobowego;

3a) doskonalić się zawodowo, zgodnie z potrzebami szkoły;

4) kształcić i wychowywać młodzież w umiłowaniu Ojczyzny, w poszanowaniu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w atmosferze wolności sumienia i szacunku dla każdego człowieka;

5) dbać o kształtowanie u uczniów postaw moralnych i obywatelskich zgodnie z ideą demokracji, pokoju i przyjaźni między ludźmi różnych narodów, ras i światopoglądów.

Dodatkowo nauczyciel odpowiada za uchybienia przeciwko porządkowi pracy, w rozumieniu art. 108 Kodeksu pracy, takie jak nieprzestrzeganie przez pracownika ustalonej organizacji i porządku w

procesie pracy, przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych, a także przyjętego sposobu potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy.

Kierując się zapisami pism Dyrektorki stwierdzić należy, iż zachowanie skarżącej zostało uznane za naruszenie obowiązków pracowniczych, a sankcją za owo naruszenie obowiązków miała być rozmowa dyscyplinująca. Tymczasem środek taki nie występuje w katalogu kar porządkowych. Jest stosowany zwyczajowo w celu uniknięcia stosowania kar porządkowych i powinien prowadzić do poprawy postępowania pracownika.

Nie oznacza to, że skoro rozmowa dyscyplinująca nie jest prawnie uregulowana, nie należy w jej trakcie przestrzegać podstawowych zasad prawa pracy, w szczególności poszanowania godności – zarówno pracownika, jak i pracodawcy, dóbr osobistych oraz zasad współżycia społecznego.

Skoro taka rozmowa nie przyniosła pożądanego przez pracodawcę rezultatu, a pracownik zakwestionował zasadność jego stanowiska, zdaniem Komisji odpowiedź Dyrektorki przy podtrzymaniu stanowiska powinna być połączona z zastosowaniem kary porządkowej lub uwzględnieniem zarzutów pracownika. Tymczasem Dyrektorka podtrzymała stanowisko, stworzyła dokumentację, którą przechowuje w bliżej nieokreślonej miejscu, wprowadzając niepewność dla pracownika, nie dając mu szansy na zaskarżenie takiego stanowiska. Takie postępowanie nie jest przejrzyste, zwłaszcza, że nie daje pracownikowi prawa do bezstronnej oceny przez uprawniony podmiot.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miejskiej uznanie skargi na Dyrektora Szkoły za zasadną. Rada Miejska w Drezdenku podzieliła zdanie Komisji.

Nadto poucza się, iż zgodnie z treścią art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku gdy skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.